

mange smaa Møller i vore Smaabyer. Nok er det, jeg tror, at hvis man gennemsnitlig regner med 3 Møller i hver Kommune, faa vi 3000 Møller; det er ikke saa ganske lidt, og man kan ikke gaa let hen over, hvorledes man behandler denne Sag. Men jeg tror, at man her gør Uret over for disse Møllere. Delvis er det jo ogsaa et Brud paa Systemet i Forslaget, jeg siger delvis, det er det ikke fuldt ud, men som jeg tidligere har sagt, synes jeg nok, at naar man ikke tager Landbruget med, Landbruget i sin Helhed vel at mærke, er der noget urimeligt i at tage de smaa Møller med, og jeg tror netop, at vil man være fri for en Del af den Fare, der kan være forbunden med, at en Arbejdsgiver ikke altid gaar hen og assurerer sine Arbejdere, skulde man foreløbig i alt Fald lade Møllerne være. Saa vidt mig bekendt, eksisterer der ikke nogen større Organisation mellem Møllerne, men jeg ved, at det er saaledes, at det lille Mølleri ude paa Landet ikke er nogen særlig lukrativ Forretning nu for Tiden. Hvis vi nu tage alle Møllerne med, vil der imellem disse blive et Antal, større eller mindre, som raisonnerer paa den Maade, jeg nylig nævnede: ja, det er gaaet godt hidtil, saa det gaar vel ogsaa godt fremdeles; og saa vil det ogsaa upaatvivlelig i mange Tilfælde gaa saaledes, at der sker en eller anden Ulykke der, hvor vedkommende Arbejdsgiver ikke har sørget for at holde Arbejderne forsikrede, at vedkommende Arbejdsgiver bliver ruineret, og at den tilskadekomne Arbejder heller ingen Ting faar. Jeg tror, at man, som jeg tidligere har anbefalet, burde undlade at tage Møllerne med. Jeg tror ogsaa, at det vil vække adskillig Misnøje hos de Arbejdere, som have med Mølleri at gøre eller i alt Fald ere knyttede temmelig nær til det. Jeg gaar ud fra, at det kun er Møllersvendene, og selvfølgelig Lærlingene, som have med det egentlige Mølleri at gøre, som falde ind under Loven. Men hvis f. Eks. Møllerkusken kommer til Skade i Møllerværket eller paa Møllen og ingen Ting faar paa samme Tid som en Møllersvend eller en Lærling fra Møllen kommer til Skade og faar noget, ser det noget underligt ud, og vedkommende Møllerkusk vil ikke kunne forstaa, hvorfor han ingen Ting faar, medens den anden, som kommer til Skade i samme Gerning, maaske paa samme Vis, skal have noget. Jeg tror altsaa ikke, det er heldigt at tage Møllerne med, og jeg vil meget anbefale, at man ikke gør det. — Min væsentligste Indvending er, at Landbruget

ikke er taget med. Det har jeg ogsaa tidligere været inde paa, men jeg kan selvfølgelig ved en saadan Lejlighed ikke undlade at komme ind derpaa igen. Det, at man ikke tager Landbruget i sin Almindelighed med, tror jeg, netop er noget, der vil vække ret stor Misnøje. Nu hørte vi nok af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at Landbruget endogsaa var taget med i en ret omfattende Grad, men den Betragtning er jeg heller ikke i Stand til at gaa ind paa, hele den Opfattelse kan jeg ikke dele. Det, at vi tage samtlige vore Mejerier, samtlige vore Tærskværker med, det, at ganske vist en hel Del andre Institutioner, som bruge Maskindrift paa den Maade, Lovforslaget her nævner, kommer med, betyder i Virkeligheden ikke noget over for den store arbejdende Del af Landbruget, det bliver et saa lille Tal i Sammenligning med selve Landbrugets Arbejdere, at det ingen Ting fylder. Det synes jeg, enhver bliver nødt til at indrømme. Selv om vi have disse — jeg tror det var 1,000 — Mejerier, og selv om vi paa Landet have et Par Tusind Bedrifter, som paa den Maade komme med, hvad i al Verden er det saa dog i Sammenligning med hele den store Landbrugsbedrift? Det, som kommer med, fylder dog i Virkeligheden ikke noget mod det, som ikke kommer med. Og saa synes jeg, at man her tillige løber en Risiko netop i et Forhold, hvor man ellers fra Lovgivningsmagtens Side tilstræber at ordne Forholdene anderledes. Idet man nemlig nu assurerer hele Industriens Arbejdere, en Del af Haandværkets Arbejdere, kort sagt, en stor Del af det Arbejde, der foregaar i Byerne — ja, jeg siger „assuserer“, det gør man nu egentlig ikke, men idet man erstatter til en vis Grad de Ulykkestilfælde, som foregaa inde i Byerne, men undlader at gøre dette over for Landbruget, tror jeg, at en af de allernærmeste Følger deraf vil blive, at man giver Landbrugets Arbejdere endnu en Opfordring til at søge Arbejde i Byerne. Det kan man ikke og bør man ikke være blind tor. Følgen af, at dette Forslag bliver til Lov, vil absolut blive, at en hel Del af de Arbejdere, som hidtil ikke have søgt ind til Byerne, herefter ville gøre det, netop fordi der i Byerne bliver budt dem en Fordel herigennem, som ikke bliver budt dem ved Landarbejdet. Blandt de Arbejdere ved Landbruget, som falde ind under Loven, nævnede det ærede Medlem Arbejdet ved Tærskværker. Jeg indrømmer, at det ikke falder uden for det fore-